

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਬਿਆਸੀਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੇਲੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਡੈਨੀਅਲ 11 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ "ਡੇਲੀ" ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

Jeff Pippenger
2024-02-15

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 1863 ਤੋਂ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘੁਣੌਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੀ। 1989 ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਸੱਬਤ ਅਧਿਐਨ ਸਮੂਹ ਨੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ Future for America ਅਕਸਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਹਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਗਾਂਹ ਚਲ ਕੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਵਰਖਾ-ਵਿਧੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁਝ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (1992 ਵਿੱਚ), ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਲੇਖ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਮਰਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਸ਼ਾ। 1994 ਤੱਕ, ਉਹ ਲੇਖ ਇੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਕਾਰਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1995 ਤੱਕ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ, ਉਸ ਸੇਵਾਕਾਰਜ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਛਪੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਵਾਲਾ, ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਦਲੀਲ ਬਣ ਗਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਕਲੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ ਜੋ 'ਸ਼ੋਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, [ਦਾਨੀਏਲ 11:30-36 ਉੱਧਰਿਤ]।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ।" Manuscript Releases, number 13, 394.

ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1798 "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੈ।

"ਪਰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ," ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਦਾਨੀਏਲ 12:4.... 1798 ਤੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।" The Great Controversy, 356.

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, "ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।"

ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧੱਕਾ ਮਾਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਥਾਂ ਸਮੇਤ, ਘੁੜਸਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਬਹੁਲੇ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ

ਉਮੜਦਾ ਹੋਇਆ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:40.

ਇਹ ਗੱਲ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਨਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੀਖਾਏਲ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਖਾਇਲ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਕੌਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਠ ਖੜੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਾ ਕੌਮ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ, ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਦਾਨੀਏਲ 12:1."

"ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਹੁਣ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,' 'ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ,' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਤੀਵਰਤਾ ਨਾਲ ਆ-ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਆਗਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਉੱਪਰਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਿਚੋਲਗੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ;' ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਸਾਰੇ ਦੂਤ-ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਟ ਉਤਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ: 'ਜੋ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਲਾ ਹੀ ਰਹੇ: ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ: ਅਤੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ।' ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:11। ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਨਿਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" The Great Controversy, 613.

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਦ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ," ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ "ਵੇਲਾ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਪੈਂਤਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ), ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕ ਐਸੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਜੀ ਜੀਵਿਤ ਸਨ, 1798 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ," ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 1798 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ "ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ," ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤੁਤ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਕੁੰਜੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ।" ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚੁਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਸਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਦ ਇਕੱਤੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੋ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ।"

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਪਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਆਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਅਤਮਕ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਫਿਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚ ਬਣ ਗਈ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਡੇਢ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "the daily," ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਲਪ-ਸੰਖਿਆਕ ਮਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿ "the daily," ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਣ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਨਰਲਿਖਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣੋਗੇ ਕਿ "the daily," ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ "ਇੱਕ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ," ਜਾਂ "ਕਿ 'the daily' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ।" ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਨਰਲਿਖਾਰੀ ਇਸ ਖ਼ਾਸ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਅਗਿਆਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਗੱਲ ਉਹ ਸਦਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਸ਼ ਐਲਡਰ ਹੈਸਕਲ ਵੱਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ।

ਐਲਡਰ ਹੈਸਕੈਲ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਸ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "the daily" ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ "the daily" ਬਾਰੇ ਹੈਸਕੈਲ ਦੀ ਸਮਝ ਗਲਤ ਸੀ; ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ (ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਸ) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈਸਕੈਲ ਨੂੰ "the chart" ਲਈ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ chart ਦਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਉਹ 1843 chart ਹੈ। ਹੈਸਕੈਲ ਨੇ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ 1843 chart ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਿਆਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਨੇ chart ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਾ ਉਹ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "the 1843 chart was directed by the hand of the Lord and should not be altered." ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "at this time."

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਵੇਲੇ ਰਿਵਿਊ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਜੋ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਣ... ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਗੈਰਜ਼ਰੂਰੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਲਈ

ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਦੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।”

“ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਮੋਰਚਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਵਿਊ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਭੂਤਕਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੱਗਣ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਜੀਵਨ-ਮਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵੈਰੀ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਰਾਈ ਦਾ ਪਹਾੜ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ।

“ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ [ਦਾਨੀਏਲ 8 ਦੇ “ਨਿੱਤ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ] ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਭਾਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕਟਮਈ ਵੇਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਾਰਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕਾਰਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇਹੇ ਮੁੱਦੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਜੋ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ।”

“ਮੈਂ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਵਾਕਪਟੁਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਸਹਿਮਤੀ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆ ਕੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਯ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਇਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਤਾਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਹੀ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 9, 106, 107.

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਐਲਨ ਫ੍ਰਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਮਤ ਕਿ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੈਸਕਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਲਈ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਗਲਤ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਮਤ ਅਜੇ ਵੀ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਬਾਰੇ ਅਗੂਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਉਹ ਆਯਤ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ (1989) “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਲਨ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੀਆਂ ਉਹ ਯੋਗਤਾ-ਸੂਚਕ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਘੜੀ ਹੋਈਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਯੋਗਤਾ-ਸੂਚਕ ਉਲੇਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ।

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭਰਾਵਾਂ ਬਟਲਰ, ਲਾਫਬਰੇ, ਹੈਸਕਲ, ਸਮਿਥ, ਗਿਲਬਰਟ, ਡੈਨਿਯਲਜ਼, ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਬਚਨ ਹਨ ਜੋ ਡੈਨਿਯਲ 8 ਵਿੱਚ ‘ਨਿੱਤ’ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨ ਕੇ ਵਰਤਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਨ ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਹਨ ਜੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਾਰਜ-ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵੈਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ।”

“ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਟਿਕ ਕੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰਵਜਨਿਕ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।”

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ,—ਪਵਿੱਤਰ, ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮਨਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ‘the daily,’ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾ ਜੋ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏਗਾ ਅਤੇ ਰੋਕੇਗਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਅਜੇਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੜਕਾਈਏ ਜੋ ਮਤਭੇਦ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਵੱਖਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ, ਸਗੋਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਬਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣਹਾਰ ਦਾਵਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੀਏ।

“ਸਾਡੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਇੱਕੋ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ। ਉਪਦੇਸ਼ ਸਧਾਰਣ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵਨ-ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮੁੜ-ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣ।

“ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਸਦਿਸ਼ ਏਕਤਾ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਤਦੋਂ ਸਾਡੇ ਉਪਰਾਲੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਮਾਨ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚੋ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਝਗੜੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਏਕਤਾ-ਸਿਰਜਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏਗੀ। ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ।

“ਇਹ ਅਣਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਸੀਹੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵੈਰੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਰੁਕਾਵਟ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਨਮਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਾਠ ਸਿੱਖਣ ਜੋ ਦਿਲੋਂ ਨਮ੍ਹ ਅਤੇ ਦੀਨ ਹੈ।”

‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਲਚਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਭਰਾ ਲੈਰੀ ਸਮਿਥ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਐਸਾ ਟਰੈਕਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਰਤੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।

“ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਲਡਰ ਡੈਨਿਯਲਜ਼, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤਭੇਦ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਸਾਡੇ ਹੋਰ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਣ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤਭੇਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਮੌਨ ਹੀ ਵਾਕਪਟੁਤਾ ਹੈ।”

“ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ। ਮਸੀਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਵੰਡਣਹਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉਧਾਰਕ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।” ਪੈਂਫਲਿਟਸ, ਨੰਬਰ 20, 11, 12.

ਭਰਾ ਲੈਰੀ ਸਿਮਿਥ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, *Daniel and the Revelation*, ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਇਸ ਲਈ ਮੁੜ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ “the daily” ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਭਰਾ ਸਿਮਿਥ ਸੱਚਾਈ ਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੀ, ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ “at this time” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “While the present condition of difference of opinion regarding this subject exists, let it not be made prominent.” ਅੱਜ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਜੋ “the daily” ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਹੀਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ।

ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ 1888 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਦ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਲਈ। ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਨੇ ਹੋਰ ਵੱਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਦੀ ਭਰਮਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਛੋੜੇ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਮਨੁੱਖ ਉਹੀ ਕੁਝ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੱਚ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲਸ, ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਕੈਲਾਗ ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਸੱਤਰ ਬਜ਼ੁਰਗ, “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਪੁਰਖੇ,” “ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਮੂਰਤੀਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕੋਠਿਆਂ ਵਿੱਚ” ਕੀ ਕਰਨਗੇ; “ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ।”

ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ 1888 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੂਤ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ, ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਆਤਮਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗ ਭੁੱਲ ਬੈਠੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਹਤ-ਸੰਬੰਧੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੇਲੇਗ ਦੇ ਆਤਮਵਾਦ ਕਰਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਥਾਪਿ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪੁਨਰਸੰਸ਼ੋਧਕ ਅਣਪੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਿਕਲੀ ਸੀ। ਨਿਆਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਈਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਈਆਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਨਿਆਈਆਂ 21:25.

ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲੇਖ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਨਿਆਈਆਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੌਖੇ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਨਰਲੇਖਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ “the daily” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇਕ ਨਿੱਕੀ ਘੱਟਸੰਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “angels that were expelled from heaven” ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਇਕ ਜਨਤਕ ਮੰਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਸੁਝਾਉਣਾ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਰਬਥਾ ਉਲਟ ਹੈ।

“ਭਰਾਵੇ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜਦੂਤ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਨ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਹਾਨਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਫੂਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਦਾ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।” Testimonies, volume 5, 292.

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਉਪਦ੍ਰਵ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਵਾਪਰਨਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਭਾਗ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਜੋ ‘ਦੁੱਖੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਧਾਰੇਗਾ; ਉਹ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਉਹ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਰੱਖੇਗਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੱਖੋਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਗੇ; ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬੰਧਵਾਈ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਲੂਟ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਡਿਗਣਗੇ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਗਣਗੇ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ; ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਡਿਗਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਫਲ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 11:30-36।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਲਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

“ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਗ ਉੱਠਣਗੇ, ਕੁਝ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਜ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਤਿਰਸਕਾਰ ਲਈ। ਅਤੇ ਜੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਦੀਵ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ। ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦੇ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਬਹੁਤੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 12:1-4।” Manuscript Releases, number 13, 394.